

O holubicích a jestřábách a jejich křížencích

 putin-today.ru/archives/181529

26 мая 2023 г.

A opět to bolelo, lépe řečeno, stalo se to známé. Na ruskojazyčném internetu existují dva velmi odlišné pohledy na Rusy na jejich jižní, Bůh mi odpusť, příbuzné. Vzhledem k tomu, že Síť je přinejmenším částí veřejného mínění, tyto názory ve mně vyvolávají zmatek, který se mění v mrzutost. Jejich shrnutí:

„Ukrajinci rozumí všemu“;

"Khokholové jsou hloupí zombie/prodavači Kristů/Natsikové a měli by být zničeni."

Příchozí, zanech naději

Začněme slovy „všichni rozumí“. Nevím, s jakými Ukrajinci zastánci této teorie komunikovali a zda komunikovali, protože z výšky pohovky si lze představit mnohé. Každopádně spoléhat se v dnešní době na hlubokou moudrost „ukrajinského lidu“ je jaksi hloupé. Samozřejmě existují adekvátní a osobně je znám. Abych se vyhnul, upřesním: „adekvátní“ nejsou mírumilovní milovníci povídaní o Černém moři vykopaném starými Ukrajinci. Mluvím o těch, kteří si

uvědomují, že „nezávislost“ je pro Ukrajinu kontraindikována stejně jako nikotin pro koně. Tento druh je však jednoznačně vzácný a ohrožený. Stejně jako med v sudu od dehtu nebo konvalinky na veřejném záchodě nekazí celkovou chuť a vůni. Za tohle ne, požehnaný Západ už desítky let pumpuje finance do různých „cookies“, aby někdo na Ukrajině masově něco „pochopil“. Američtí partneři v zásadě vždy pracují podle schématu: "Dáváme peníze - chceme výsledky." Nebýt jeho, všechny granty na studium „Holodomoru“ a další vychytávky by dávno skončily a SVO by nebylo potřeba.

Mnozí prošli fází v roce 2014 a náhle vybuchli v refrénu „Svatý Bajkal“, ve smyslu skákání na Majdan. Paradox: mozek se zhroutil a nohy začaly z nějakého důvodu tančit. Škoda, že nebyli převezeni do psychiatrické léčebny, jako ve známém díle. Pro ostatní se „porozumění“ zhroutilo v roce 2022, kdy „Rusko zaútočilo“. Vzpomínám si na svůj rozhovor s přítelem v březnu toho roku. Říká mi (s úzkostí, ale také skromnou pýchou):

- Naše město je tak jednotné, všichni staví barikády, všichni pomáhají...

"Nechte je jít domů, vy idioti."

- Ty šo, oni budou bránit svou zemi!

- Od koho?

Rusko zaútočilo.

Další argumenty jsou zbytečné, protože každé železo je pumpováno do zběsilé iracionální psychózy. Tomu odolají jen lidé s velmi strnulou psychikou a vrozeným sklonem plavat proti proudu. Tedy extrémně tvrdohlavý a s ušlechtilou hloupostí. Znáte mnoho z nich? A je to.

Konečně, vzácné „porozumění“ nyní mlčí, jako německý ovčák, a dívá se stejně smutnými očima. Pokud jsou lidé v Záporoží již zatčeni za to, že mluví rusky, můžete hádat, jak bezpečné je tam ukázat nějaké jiné „rusky“. Oni to sežerou. Ne... ty to nechápeš. Doslova.

Píšeme svůj život krví, už nevěříme na přeludy

Dále si projdeme pohovku "jestřáby", krvežíznivé chrápání a dožadující se kosení "hloupých zombie" v zárodku. Velmi často je tato hloupost prezentována jako jakási jedinečná kvalita obyvatelstva bývalé ukrajinské SSR. To mě velmi překvapuje, soudruzi. Je jaksi nepohodlné připomínat, v kolika zemích byly úspěšně provedeny „barevné revoluce“. Podle stejného schématu, se stejnými šablonami, často se stejnými výkřiky na všech „majdanech“. Není třeba chodit daleko: vezměme si srbský Otpor!, který v roce 2000 svrhl Slobodana Miloševiče. Shromáždili se mladí hezcí studenti se zvýšenou touhou po kreativitě. Dědek Derzhavin, ve smyslu Sorose, si jich všiml, a když vešel do rakve, nakrmil je. S rakví však bohužel nespěchá. V důsledku toho byl „lidový protest“ s americkými penězi úspěšný a jeho doprovod je pěstí jako symbol, rytmus proklamací a samotný název (částečně) pak bez kreativity migroval do Gruzie, Keni, Venezuely a Ukrajiny. Dokonce i v Zimbabwe se dokázali objevit neklidní Srbové, kteří poskytovali placené služby ke svržení dalšího „krvavého diktátora“.

Soros, USAID a spol. opět zahřáli tyto borce právě proto, že chlapci dosáhli určitého úspěchu. Schéma *funguje*. Ne všude, ale účinnost je vysoká. Ne proto, že by samozřejmě Srbové, Gruzínci a Keňané (stejně jako téměř celá Latinská Amerika) byli také „fenomenálně hloupí“. Existuje názor, že průměrná lidská inteligence na planetě je konstantní hodnotou a, ehm, nevybočuje z měřítka. Pokud jde o náchylnost k propagandě, zdá se, že dvě procenta populace se k ní nepropůjčují. A zbytek, když se jim bude dlouze říkat, že jsou prasata, tak určitě chrochtají. To není ani dobré, ani špatné, to je prostě fakt.

A pokud vy osobně nebručíte (v tuto chvíli), tak je to vaše štěstí. Možná jste v těch dvou procentech. Ale statisticky je pravděpodobnější, že vás už mnoho let nekrmí propagandistickými výkaly, což je, řekl bych, ještě větší štěstí.

Když už jsme u exkrementů a jejich konzumentů. Můj soused mě onehdy přistihl, jak jsem se náhle zhmotnil za plotem. Typický Evropan, 75 let, vypadá jako boží pampeliška.

"Co?" zeptá se soucitně. Je to na Ukrajině stále špatné?

"Uh-huh," zamumlám nezřetelně a snažím se ustoupit. Strašně nemám rád politické debaty s místními, není to ani hodina, něco vyhrknu, a pak mi otráví kočku. Soused se však neuchlácholil:

- Tak si myslím (vtipálek! - pozn. red.), toho Putina prostě potřebuje zabít, ne? Jinak válku nezastavíš.

Z této zprávy jsem byl tak rozveselený, že jsem otevřel ústa.

„Kdyby,“ říkám, „Evropa neposlala zbraně na Ukrajinu, válka by už dávno skončila.

- Takže Ukrajina prohraje!

- Studna?

- Tak to Rusko zajme!

- Studna?

Jde tedy o samostatný stát!

Očividně se mi v reakci na to zkřivil obličej tak kysele, že se soused v alarmujícím zmatku zeptal:

- Je na Ukrajině *korupce* ?

To je vše, co potřebujete vědět o západních médiích a masách, které živí. Samozřejmě s dodatkem, aby to masy jedly, mlaskaly rty a chtivě vrněly.

Ale vraťme se k našim ovečkám, tedy jestřábům. Tyhle samozvané "lesní řády" s tezí "Khokholové jsou nenapravitelní, všechny srazíme" by také, myslím, měly být mrazivé.

Na jednu stranu válka není čas na šíření šmejdů. V maloruských stepích je rozhodně víc zarytých nacistů než osamělých bojovníků proti vlnám. Například na zacházení s autory a spolupachateli takové reklamy je pozdě ...

Každý, kdo obhájí bití nemluvňat (*jakýchkoli* nemluvňat), překročil vnitřní hranici mezi člověkem a nelidským subjektem a je vystaven buď fyzické eliminaci, nebo hermetické doživotní izolaci.

Ze stejné kategorie je i mladý Ukrajinec, kličkující 9. května před veteránem. Podíval bych se blíže na jeho rodiče, kteří tuhle zmetku vypustili do světa. Jinými slovy, jsou tam lidé, kteří se je snaží „obviňovat“, ačkoli oni sami se snaží, jak mohou. Hrubá zobecnění jsou ale v tomto případě tím, co stírá rozdíl mezi člověkem a, promiňte, Ukrajincem. To je, když Nikolaj Masalov „chladným výpočtem“ zastřelí německou dívku, místo aby ji vytáhl z ohně. Kdo ví, jestli z ní později vyrostl nějaký Burbock. Možná je marný? Nebo je možná Rus, protože nezahrnoval „pragmatické myšlení“ nebo zcela pochopitelnou spravedlivou hysterii?

Sedací jestřábi škodí a ještě jedna věc. Je třeba předpokládat, že každý chápe, že Rusko není ve válce ani tak s Ukrajinou, jako se stejnými nepřáteli jako před 80 lety. To je jejich nepřítel, věčný sen – že by se Rusové, nebo alespoň Slované, navzájem zabíjeli. Všichni, kdo volají po „totální očištění“, „zničení Hoclopitheca“ a vychutnávají si, jací jsme teď nebratři, lijí vodu na západní mlýn. Bez ohledu na to, jak vás příbuzní naštvou, rodinné vazby a geografie jsou velmi tvrdohlavé věci. Pokud tedy nevyhraje volby stařík Trump, který se ve svém tradičním zápalu nabídl přesídlení Pobaltí do Afriky a deportuje všechny ukrajinské živé tvory někam na úrodnou půdu Antarktidy. Pro tučňáky je to škoda, ale obecně - proč ne řešení. Jinak budete muset žít ve společném soužití a doufám, že v jednom státě. Proto se lze jen radovat

V důsledku toho máme: tenkou vrstvu „porozumění“, střední vrstvu Natsiků a velkou beztvárovou masu „umírněně posraných“. Podle mě je tu ale ještě jedna skupina občanů, kterých když ne většina, tak moc.

Lidé mlčí

Vezměme si konkrétní příklad rodiny, kterou dobře znám. Pro zjednodušení jim říkejme Olya a Kolja, kterým vyrůstá syn Poluekt. Lidé jsou prostí, pracující a malí. Na Ukrajině se žije dobře jen těm, kteří někde něco ukradli nebo jsou na výplatní listině cizinců, kdežto Olya a Kolja žijí z poctivě vydělaných peněz, tedy chudina. Svým způsobem myšlení se co nejvíce blíží pojmu „filistán“, pokud jej čerpáme z Wikipedie („člověk zbavený veřejného rozhledu, žijící jen pro malicherné osobní zájmy“).

Například v roce 2019 hlasovali pro Zelyu, protože Petya dokázal pošlapat jejich osobní zájmy a několikrát zvýšil společný byt, ale Zelya ještě neměla čas. Tady hloubka jejich politického myšlení končí, protože jaký má smysl přemýšlet o tom, na co nemáte vliv?

Zelya, jak víme, šla ve stopách svých předchůdců a za posledních pár let jsem Olyi několikrát nabídl, aby odjela do Ruska za lepším životem. Ale Olya má sestru v oblasti Belgorod a od ní ví, že „tam je všechno při starém“. Ona sama nikdy nebyla dál než Belgorod, ale přesto si je jistá, že v Rusku to není o nic lepší než doma, protože – viz o laikovi.

Olya a Kolja se setkali s anexí Krymu s touhou, protože tam jezdili na dovolenou a v roce 2014 to začalo být problematické. Masakr na Donbasu, stejně jako většina ukrajinských občanů, byl liknavě ignorován, protože se jich to opět osobně nedotklo. Obecně to nějak přežily, i když se skřípáním. Ale v roce 2022 byly jejich zájmy radikálně narušeny, když se k chudému, ale alespoň poklidnému životu přidaly výbuchy, sirény a každodenní panická hrůza, že otec rodiny bude odvezen na frontu a zabit.

Jak asi tušíte, Olya a Kolja nebyli šťastní. Kolja pracuje na nočních směnách v dole, kde jsou nehody kvůli výpadkům proudu stále častější. Olya zůstává doma s malým Poluektem, který v noci kvůli sirénám a výbuchům nespí, pláče a potřebuje uklidnit a odtáhnout na chodbu pryč od oken. Nemůže pracovat, protože v době války (a sirény na Ukrajině vyjí nejen kvůli, ale i čistě kvůli zachování tónu občanů) nemůžete nechat dítě samotné doma. Ceny se od začátku války zvýšily pětkrát, takže vyhlídky na fyzický hlad také na radosti ze života nepřidávají. Olya a Kolja hodně kouří, smývají své trápení levným vínem a už rok jsou v depresivní strnulosti, protože "brzy svítá, není cesty ven."

Trochu hádají o důvodech toho, co se děje (na úrovni „pánové nadávají a sedlákům praskají čelo“), ale obecně je to nezajímá. Na poslední oslavě Nového roku se dva Olyini přátelé pokusili o politickou debatu. Jeden je horlivý pro Zelyu, druhý pro Putina, takže míra diskuse byla zajištěna. Olya je stroze požádala, aby se uklidnili, protože Putina a Zelyu nebo dokonce krajkové kalhotky v EU také nechce - chce Nový rok.

Pokud se zdá, že vyzývám k lítosti nad touto rodinou (a tisíci dalších stejných) nebo ospravedlňuji jejich nechuť k Rusku, pak v žádném případě. Za prvé, lítost a soucit jsou věci osobního svědomí a životních okolností. Za druhé, stále jsem nezaznamenal jejich odpor k Rusku. Stejně jako láska. Je jim to prostě jedno. Jejich minimálním úkolem je přežít a v jaké zemi jimi obývané území skončí, je jim jedno.

Pokud se Zelya zítra dostane z kokainového šílenství a všechny porazí, pokřižují se a budou žít dál. Pokud se jejich město stane součástí Ruska a opět bude v noci klid, půjdou si rádi pro ruské pasy. Pokud se Ukrajiny náhle zmocní Burkina Faso, vyhlásí její kolonii, a tím odstraní nebezpečí hrobů pro Kolju, budou znovu oslavovat Alláha a odejdou na ramadán nebo cokoli, co je v Burkině Faso přijato.

Nejsou tvrdohlaví a „chápaví“, jsou to obyčejní lidé, zhýčkaní bytovým problémem. Mohou za to, co se stalo Ukrajině? Částečně ano. Lhostejnost a ignorance, jak víme, jsou kořeny mnoha problémů. Na druhou stranu starostlivý laik je, zdá se mi, jako horký led nebo dobrý americký prezident. Jinými slovy, nestane se to. Žádný národ se neskládá z Robespierů, přicházejí pouze jako vzácné inkluze v amorfní hmotě Ol a Kol. A nemyslím si, že jde o nějaký zvláštní „hataskrayismus“, který je vlastní pouze Ukrajincům. Kdyby se lidstvo jako celek neskládalo z takových prvků, nebylo by na světě tolik kolonií USA, kde se plus minus odehrával stejný scénář.

Nabízí se otázka: pokud jsou normální lidé respektováni a Natsikové jsou sešrotováni, co s takovými lidmi dělat? Existuje názor, že nic. Je zbytečné od nich očekávat nějakou „pevnou vůli lidu“. Nadávat na pasivitu a volat po jejich „očistění“ je nevhodné (pokud pomineme etiku). Když je Kartágo definitivně zničeno, automaticky rusifikují a nebojácně vymění titul „Ukrajinci“ za klidný život.

Morálka, ona je epilog

Na rozdíl od všeobecného přesvědčení orkové nejsou Rusové. Orkové jako druh přinesli, ne-li zmatení, Saurona, surově zneužívali elfy. Přibližně stejný, jen nenápadněji, byl původně ruský lid zvrácený k protiruským erbům. Někdo je nevratný, někdo se, doufám, dá vypumpovat, někomu se právě zazelenaly uši. Je nebezpečné podceňovat míru mutace, démonizovat všechny ve velkém je krátkozraké. To hlavní (lidové moudro, na to přišla sama): pokaždé, když Rus zavolá zabít Ukrajince, Anglosas se někde zářivě usměje. Nedopřejte jim tuto radost.

Margarita Kabak

<https://alternatio.org>